

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE KATALYSATOR
(The Catalyst)

Komedie in twee bedrijven

door

RONALD DUNCAN

vertaling : ALDA CROES

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1991

(N° 1880)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:
I.B.V.A. "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk Depot D/1990/220/61
ISBN 90-385-0060-2

© 1990 Toneelfonds J. Janssens/Ronald Duncan

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES: (2 dames - 1 heer)

Charles: een dokter van 40

Therese: zijn mooie vrouw van 35

Leone: zijn knappe secretaresse van 25

DEKOR: een flat, eender waar.

DE TIJD: het heden.

Dit stuk werd geschreven in 1957 en onmiddellijk verboden door de Lord Chamberlain. Daarom moest de English Stage Company het in een Club Theatre brengen; het ging in 1958 in premire in The Arts Theatre Club in Londen.

In 1963 gaf de Lord Chamberlain het stuk een vergunning zonder enige verandering aan de tekst. Het werd dan in maart 1963 door Marlan Productions Ltd. gespeeld in het Lyric Theatre, Shaftesbury Avenue.

Enkele *-opmerkingen bij de Nederlandse vertaling :

* p.11 : "Aunt Mathilda of the Daily Sketch" is een soort hartsrubriek, maar op de radio. Zoiets als Marva in Story of Germaine de Coeur-Brisé in het tv-programma 'Lava'.

** p. 37 : "National Theatre" Brits Nationaal Theater; een echt equivalent hebben we bij ons niet; wel KVS, KNS, NTG.

*** p.52 : Covent Garden : de naam van een operagebouw ; zoiets als de Muntshouwborg.

**** p.59 : Sir Walter Scott en zijn boek "The Lady of Shalott" is een typevoorbeeld van een historisch, romantisch boek; bij ons kan dat vervangen worden door Hendrik Conscience en "De Leeuw van Vlaanderen"; "Lady Chatterly" van D.H.Lawrence kan hier vervangen worden door Maria Speermalie van Herman Teirlinck.
-*****The Lancet, het gerenommeerde wetenschappelijk tijdschrift, blijft natuurlijk The Lancet.

EERSTE BEDRIJF

Enkele meubelstukken suggereren een woonkamer in een luxueuze flat. Charles schrijft brieven. Therese bladert afwezig in een tijdschrift.

Therese: Charles. Praat met me. Ik verveel me dood.
Luister je ?

Charles: (kijkt niet op) Wat wil je dat ik daaraan doe ?

Therese: Hou me bezig. Vrij met mij. Of we kunnen eens flink ruzie maken. Alles is beter dan genegeerd te worden. Want dan vraag ik me af of ik wel besta.

Charles: En of je bestaat ! Ik zou echt willen dat je je stil hield. Ik ben aan 't schrijven, of ten minste, ik probeer dat.

Therese: Wat schrijf je ?

Charles: Brieven.

Therese: Ik had het kunnen raden. Ik had het kunnen weten.

Charles: Waarom vraag je het dan ?

Therese: Gewoon om te storen. Ik zeg je toch dat ik me verveel. Ik pas gewoon niet in deze tafereeltjes van stomvervelend huwelijksgeluk. Ik lezen, jij schrijven. We worden afschuwelijk fatsoenlijk. En even vervelend. Als je niet ophoudt met kribbelen, dan doe ik iets wanhopigs.

Charles: Zoals ?

Therese: Ik spuit je vol met de sifon spuitwater. Of ik ruk me alle kleren van het lijf!

Charles: Waarom ? Wil je dat ik je onderzoek ? Ik heb nu geen spreekuur, hoor.

Therese: Jammer.

(Pauze. Dan heel stout) Ik denk dat je impotent aan 't worden bent. (Hij legt zijn pen neer. Ze klapt bijna kinderlijk in haar handen en lacht) Ik wist dat dat zou lukken .

Charles: Wat zou lukken ?

Therese: Jou storen. Misschien heb je het niet gemerkt, maar dat is alleszins wat ik de laatste tien minuten aan 't proberen ben.

Charles: (schrijft opnieuw) Je bent tenminste eerlijk.
Therese: Was het mijn eerlijkheid, die jou in mij aantrok?
Charles: Wat anders ?
Therese: (bewondert uitgebreid haar benen) Ik heb nog andere deugden.
Charles: (draait zich om) Ik ben met je getrouwd omdat ik niet kon weerstaan aan je ...
Therese: Ja ?
Charles: ... je stevige...
Therese: Ga door.
Charles: ... je stevige gevoel voor sociale rechtschapenheid. Of de milde volheid van je geestesovertuiging en de manier waarop je altijd reageerde en bezweek voor...
Therese: Ja ?
Charles: ...het minste beroep op je politieke bewustzijn.
Therese: Monster!
Charles: En ik bewonderde de wulpse manier waarop je je regenjas uitdeed bij de minste provocatie.
Therese: (oprecht nederig) Lieveeling, was ik dan echt zo stijfdeftig ?
Charles: O, af en toe struikelde ik wel eens over je rondslingerende fietspomp.
Therese: Ging je daarom zo snel onderuit ?
Charles: Niet echt. Veel plezier gehad. De hele veertien jaar.
Therese: Niet sentimenteel worden. Je doet me overigens denken aan de gordel der westenwinden.
Charles: Toch, veel plezier gehad, hé. (hij begint weer te schrijven)
Therese: Ja, ik ken niet meer dan een dozijn mannen waar ik liever mee getrouwd zou zijn. (ze gaat naar hem toe en kust zijn nek)
Charles: Nee , niet doen...
Therese: Waarom niet ?
Charles: Dat is uitermate storend.
Therese: Ik wist niet dat je zo lichtgeraakt was. Wie

ontdekte dat gevoelige plekje eerder al ? Je zou je vriendinnetjes wel mogen vragen om hun traukjes en kneepjes aan mij door te geven. (ze kust hem nog eens)

Charles: Therese, alsjeblief. Later. Waarom ga je Leone niet lastig vallen?

Therese: Da's een goeie. Ze is jouw secretaresse, niet de mijne.

Charles: Daar twijfel ik soms aan. Ze lijkt me tenminste de helft van de tijd rare klusjes voor jou op te knappen. Waarom is dat ?

Therese: Ze is een schat, daarom. Ze doet graag vanalles voor me.

Charles: Je maakt misbruik van haar goedheid.

Therese: Nonsens, zij is het die profiteert van de mijne.

Als ik niet zo lui, warhoofdig, en hulpeloos zou zijn, zou zij je niet kunnen imponeren met haar efficiëntie. Maar ook omgekeerd; ze is tegelijk zo een Robbedoes, dat ze mij het gevoel geeft dat ik een toonbeeld van vrouwelijke charme ben. Hoe dan ook. Waarom schrijft zij jouw brieven niet ?

Charles: Doet ze ook altijd. Maar deze hier kan ik niet dicteren.

Therese: Waarom niet? Schrijf je naar een vrouw?

Charles: Natuurlijk.

Therese: Margaret? Geen wonder dat je die niet aan Leone wil dicteren. Ze zou jaloers zijn.

Charles: Waarom? Maar ik schrijf niet naar Margaret. Dat zou tactloos zijn : ze is op huwelijksreis.

Therese: Pauline ?

Charles: Ik zal je een hint geven ; mijn gevoelens voor dit meisje zijn ernstig.

Therese: Dan moet het Evelyn zijn.

Charles: Lieveleving, zou het niet veel eenvoudiger zijn als je over mijn schouder zou loeren? Trouwens, waarom zou ik naar Evelyn schrijven?

Therese: Eindigen de meeste verhoudingen niet met woorden ?

Charles: Deze is nog maar pas begonnen.

Therese: Wie is het? Toe, vertel het me. Niet gemeen zijn. Je weet dat ik er niets om geef zolang ik maar weet wat je uitspookt. 't Is maar wanneer er stukjes van jou zijn waar ik niets van weet dat ik het niet kan uitstaan.

Charles: Ik denk dat jij op een goeie dag zal ontploffen van nieuwsgierigheid. Die zou moeten behandeld worden als een vrouwelijke kwaal. Ik zou me net zo goed met wetenschappelijk onderzoek kunnen bezighouden, en geen patiënten meer behandelen. Waarom ben je zo nieuwsgierig? Beschrijf de symptomen.

Therese: Wel, dokter, ik voel een leegte hier, nee, hier. (haar uitdagende houding verandert ineens in zelfmedelijden) Ik veronderstel dat ik graag mijn neus in andermans zaken steek. Omdat ik er geen van mezelf heb. Dat is het ergste van oppervlakkig te zijn; je leeft maar door andere mensen hun leven. (ze gaat naar de spiegel) Ik lijk wel een pop : mooi, geen opvallende trekken , maar toch mooi ; het is leuk om met mij te spelen ; maar ik ben oppervlakkig en koud. Op een dag vergeten ze me in een kast. Of misschien laat je me wel op de grond vallen. Je moet daar toch mee oppassen : zagemeel geeft ontzettend veel stof. Leone zou binnenstormen en me met de stofzuiger te lijf gaan. God, d'r is niks zo weerzinwekkend als zelfmedelijden, hé? Dat is nog zo'n vrouwenziekte voor jou, dokter.

Charles: Lieve!ing, waarom zeg je altijd dat je oppervlakkig en koud bent? Je bent helemaal niet koud, je bent vuriger dan...

Therese: Jij kan het weten. Is het daarom dat je de anderen nodig had?

Charles: Het is daarom dat ik bij je blijf.

Therese: En die anderen waren niet meer dan ... luxe?

Charles: Ik heb hen niets gegeven dat ik jou tekort deed.

Therese: Dat is waar, of in ieder geval, ik geloof het graag. Heb ik dan nog andere eigenschappen? Behalve nieuwsgierigheid.

Charles: Verdraagzaamheid bijvoorbeeld.

Therese: Ja, ik vraag me dikwijls af waarom ik niet jaloers was op Evelyn. Zij had alles wat mij ontbrak : evenwichtigheid, volwassenheid, warmte en intelligentie... Ze kon zelfs zonder fouten schrijven. Zij zou die stommiteit niet begaan hebben. Die mij overkwam die avond toen we een etentje hadden met de voorzitter van de Koninklijke Academie voor Chirurgen.

Charles: O God, wat heb je gezegd?

Therese: Hij had het over Griekenland. Dus haalde ik de Punische oorlogen aan.

Charles: Een beetje uit de tijd. Maar geen erg.

Therese: Jamaar, het probleem was dat ik ze alsmaar de Pubische oorlogen bleef noemen. Leone zegt dat dat niet hetzelfde is...

Charles: Niet helemaal..

Therese: ...Nee, ik begrijp niet waarom ik niet jaloers was op Evelyn. Was ze niet goed in bed? Wat heb ik dan dat zij niet heeft?

Charles: Andere mensen hun gebreken irriteren me op de lange duur. Maar die van jou vergroten je charme alleen maar.

Therese: Da's lief. Nog ?

Charles: Ik ben graag bij jou omdat je me een gevoel van eenzaamheid geeft zonder dat ik me alleen voel.

Therese: Zwijn.

Charles: (kust haar) De reden is : wij zijn van elkaar.

Therese: Ja. Jij bent het lattenwerk en ik de wijnrank. Nee, ik ben de wijnrank en jij bent het lattenwerk! Hoe dan ook, ik ben niet jaloers. En ik zal ook niet meer nieuwsgierig zijn.

Charles: Goed.

Therese: Nadat je me verteld hebt naar wie je aan het schrijven bent.

Charles: Ik schrijf naar Lavinia. Jouw dochter.

Therese: Waar was jij dan toen het gebeurde?

Charles: Onze dochter. Het is herfstvakantie volgende week. Ik stuur haar wat zakgeld omdat ze niet naar huis

kan komen.

Therese: Je zadelt me op met een afschuwelijk schuldgevoel.

Charles: Waarom ?

Therese: We komen zo goed overeen, behalve als we niet overeenkomen. Zo goed dat ik soms vergeet dat de kinderen bestaan, en toch verafgood ik hen. Ik stuur Lavinia een cake ; Leone is die aan het bakken.

Charles: Echt? Waarom ga je haar dan niet helpen?

Therese: Ik wil haar het plezier niet afpakken van het alleen te kunnen doen. Dat zou egoïstisch zijn. Trouwens, ze zegt dat ik haar in de weg loop.

Charles: Jij verleidt iedereen met je charme. Ik denk dat ik Leone buitengooi en een dictafoon koop.

Therese: Hypocriet! Leugenaar. Je zou hulpeloos zijn zonder haar. Wie roept er op Leone 's morgens als hij zeep in zijn ogen krijgt? Wie rekent op Leone om z'n bril te vinden of om er hem aan te herinneren dat ie een Alka Seltzer moet nemen voor hij uit eten gaat. Wie heeft hem gezegd dat het mijn verjaardag was...

Charles: Ze verwent ons allebei. Ik weet alleen niet waarom.

Therese: Ze is smoor op jou, daarom. Kom me nu niet vertellen dat je haar kalverogen nog niet opgemerkt hebt?

Charles: Wat wil je dat ik eraan doe?

Therese: Behandel haar dan als een mens.

Charles: Maar ze is geen mens, ze is een vrouw.

Therese: Behandel haar dan als een vrouw.

Charles: Hoe bedoel je?

Therese: Niet zoals jij bedoelt! Je zou haar tenminste af en toe een kadootje kunnen kopen.

(Leone komt binnen. Ze draagt jeans en een nauwsluitend truitje, een gekleurde zakdoek als sjaaltje rond haar nek. Haar mouwen zijn opgerold, haar veters hangen los. Ze draagt een cake op een dienblad)

Leone: Therese, 't is klaar!

Therese: Hij ziet er zalig uit.

Leone: Ik denk dat ie wat zwaar is.

Therese: (pakt het dienblad) Onzin...Lavinia zal in de wolken zijn.

Leone: Charles, je bent gemeen. Je zou ook eens kunnen komen kijken.

Therese: Je kan niet verwachten dat die zeur interesse betoont voor iets dat niet voor hem is.

Charles: Ik wil 't anders gerust proberen.

Leone: Doe niet zo neerbuigend.

Charles: Doe ik niet. Ik hou erg veel van chocoladecake. Dank je.

Therese: Jij zelfingenomen lomperik, jij onuitstaanbare lul, jij denkt toch niet dat Leone al die moeite voor jou gedaan heeft?

Charles: Ja.

Therese: Wel, dat is niet zo. 't Is voor Lavinia. Ik heb je toch gezegd dat Leone een cake voor haar aan het bakken was. Maar jij luistert niet als het niet over jou gaat .

Leone: Ik zal er ook wel eens eentje voor jou bakken.

Therese: Waag het niet!

Leone: (gaat naar het bureau) Liefje, kan jij het inpakken? Mijn pakjes vallen altijd uit mekaar.

Therese: Zo ben ik toch nog nuttig.

Leone: Hier is een doos. En een bolletje touw... Och, vergeet dat touw! Hier is plakband.

Charles: Wacht even. Mijn brief kan er ook in.

Therese: Je zou er een briefje moeten instoppen om te zeggen dat jij 'm gebakken hebt. Ach nee, jij moet het adres maar schrijven, dan weet ze dat het van jou komt.

Leone: Nee, jij moet het schrijven.

Therese: Da's niet eerlijk. Uiteindelijk heb jij hem gebakken.

Leone: Ik kan niet. Mijn handen plakken.

Therese: Niet tegenpruttelen, kind, vooruit.

Charles: Ik zal het adres schrijven. (hij doet het) Ik kan evengoed alles doen.

Therese: En wat heb jij dan wel gedaan als ik vragen mag?

Leone: Ja, wat ?

Charles: Niks... maar terwijl jullie ruziemaakten, heb ik een postscriptum aan mijn brief geplakt. Daarin staat dat ik wat gerommeld heb in de keuken, en deze cake gebakken heb. Lavinia zal geraakt zijn.

Therese: Jij ook! Sla hem... Zo, dat is een pak van mijn hart. Ik loop naar de post om het op te sturen.

Leone: En vergeet Charles zijn dassen niet op te pikken bij de droogkuis.

Charles: Breng ook sigaretten mee...

Leone: En postzegels.

Therese: Hebben we iets in huis voor het avondeten?

Leone: Ham.

Therese: Misschien kan je een Spaanse omelet maken.

Leone: Goed, koop dan wat champignons of paprika's.

Therese: Schitterend. Doe ik. (aan de deur naar Charles) En jakker haar niet te hard af. Denk je aan wat ik je gezegd heb? (Therese weg)

Leone: Wat heeft ze gezegd?

Charles: Niets.

Leone: Leugenaar. Wat is dat allemaal over mij te hard laten werken ?

Charles: Ik veronderstel dat Therese denkt dat je al genoeg gewerkt hebt voor haar in de keuken.

Leone: Wat heeft ze nog gezegd ? Ze leek zo vrolijk. Je hebt haar zeker gevleid.

Charles: Ik denk dat ze blij is omdat je die cake gebakken hebt.

Leone: Denk je? Jij bent naïef. Hoe dan ook, ik haat koken.

Charles: Waarom deed je het dan?

Leone: Als ik het niet gedaan had, zou ik van Therese boodschappen moeten doen. En dan zou ik zelfs niet even met jou alleen kunnen zijn. Ze denkt dat ik hier volmaakt tevreden rondloop omdat ik uren met haar kan kletsen. Maar ik heb andere behoeften: en die draaien om jou. Therese lijkt zich daar niet bewust van te zijn. Je mag dan nog haar echtgenoot

zijn, dat is nog geen reden waarom ze zo egoïstisch moet zijn wat jou betreft. Maar misschien is ze zelfs dat niet? Soms denk ik dat ze gewoon ongevoelig is.

Charles: Dat is oneerlijk, ze zei...

Leone: Wat zei ze? Kom op.

Charles: Ze zei dat ik lief moest zijn voor jou.

Leone: De teef!

Charles: Wat is daar verkeerd aan?

Leone: Als een vrouw edelmoedig doet ten opzichte van de andere, is dat een vorm van belediging. Ze denkt zeker dat je me niet aantrekkelijk vindt.

Charles: Jullie kennen mij allebei beter dan dat. Therese lijkt soms een beetje kortzichtig, maar ze is niet idioot.

Leone: Misschien zijn vrouwen het best af als ze helemaal niet zien. Maak je geen zorgen, ik heb het niet over Therese, maar over mezelf. Want als ik naar jou kijk, dan zie ik dat je je van me afwendt. En dat kwetst. Verveelt mijn liefde je? Of krijg je een aanval van gewetenswroeging? En? Kus je me nu nog of niet? Zou je niet beter haar instructies uitvoeren en lief tegen me zijn?

Charles: Je bent erg agressief.

Leone: Ik kan het niet verdragen als Therese me zo betuttelt.

Charles: Een fractie van een seconde geleden kloeg je er nog over dat ze egoïstisch is.

Leone: Geen enkele vrouw wil kadootjes van een andere vrouw.

Charles: (gaat naar haar toe) Dat is niet eerlijk. Ik heb alleen genomen wat jij mij gegeven hebt. Maar we moeten voorzichtiger zijn.

Leone: (met een sprankel hoop in haar stem) Denk je dat ze iets vermoedt?

Charles: Nee...Therese weet dat ik je aantrekkelijk vind, maar...

Leone: Niks meer? Alleen die ouwe mop van de baas van

middelbare leeftijd en zijn sexy secretaresse? Is het dat? "Het probleem waarmee de getrouwde vrouw geconfronteerd wordt". Er gewoon niet op letten! Zelfs de hartsrubriek van Tante Matilda in de Daily Sketch (*) zou er zich niet zo makkelijk van af maken. Je bedoelt dat Therese denkt dat ik 's morgens in bad zing omdat jij 's avonds al eens in m'n achterste wil knijpen? Ik ben hier nu meer dan zes maanden. Ze denkt toch niet dat ik geen haver nodig heb omdat ik soms een paardestaart draag? Zo ongevoelig kan ze niet zijn! De arme schat is zo niet. Ze is gewoon zo zelfingenomen dat ze nooit onder of in haar bed kijkt.

Charles: Misschien denkt ze dat jij je zelfbeheersing oefent!

Therese: Jij pretentieuze macho. Waarom niet jouw zelfbeheersing? (gaat naar hem toe en kust hem)

Charles: Heb ik je niet gezegd dat je dat truitje niet mag dragen als we werken, of verondersteld worden te werken?

Leone: Hou je niet van mijn lijn ?

Charles: Net daarom zei ik dat je het niet mag dragen.

Leone: Puritein! 't Is vreemd hoe jij je stoort aan je eigen lust. Ik zal het uittrekken als je wil. (ze doet het ook)

Charles: Nee, niet doen.

Leone: (staat op) Je hoeft niet bang te zijn. Ik blijf hier zo niet zitten. Daar is het veel te koud voor. Ik ga dat hemd aantrekken dat je vorige week uit Zürich hebt meegebracht.

Charles: Nee, in godsnaam doe dat niet.

Leone: Waarom niet ?

Charles: Therese weet niet dat ik voor jou ook een kado heb meegebracht.

Leone: Het kan toch geen kwaad als ze het ziet ? Je zegt gewoon dat je me iets gekocht hebt.

Charles: Kan niet.

Leone: Waarom niet ?

Charles: Toen ik thuiskwam vroeg ze me of ik jou een kado gekocht had. Ik dacht dat ze jaloers was. Dus idioot, die ik ben, loog ik en zei nee.

Leone: Da's stom.

Charles: Verschrikkelijk stom, ik weet het. Therese verweet me zelfs dat ik gemeen was, maar ik kon niet meer op mijn woorden terugkomen.

Leone: (gaat naar bureau) Je had mij moeten verwittigen. Ik kan het hemd al eens aan gehad hebben. Je ziet eraan dat het uit Zwitserland komt. En jij wil dus zeggen dat ze ook niet weet dat je me deze schoudertas gegeven hebt - precies dezelfde als die van haar ?

Charles: Nee. Laat ze niet zien. Neem ze mee naar je kamer.

Leone: (legt de tas in een stoel; Charles ziet het niet; ze trekt haar trui opnieuw aan) Geen wonder dat Therese zegt dat je liever moet zijn tegen me. Ze denkt dat je een maand van huis geweest bent zonder me zelfs maar een geschenkje mee te brengen. Zo, ik ben klaar. Beter zo ?

Charles: Ja. Ik zie zo toch ook wat je in huis hebt.

Leone: Bedankt, mijnheer. Als beloning voor dat complimentje zal ik je brieven noteren en je niet meer plagen of uitdagen. Waar is nu verdomme mijn notaboek? Therese heeft hem gebruikt voor haar boodschappenlijstje. Dat is sabotage. We kunnen niet eens doen alsof we aan het werk zijn zonder notaboek. Ah, hier is het. (ze houdt haar balpen in aanslag)

Charles: Waar zijn we gebleven?

Leone: (bladert door het notaboek) Op de grond.

Charles: Wat?

Leone: Zoals ik zeg, jeschreef naar je makelaar... Hier is het : "Beste Mr. Glynn, ik heb een aanbod gekregen voor een pakket nieuwe aandelen in de Orange Free State Mining Trust. Denk je dat ik erop moet ingaan? Ik zou...".

Charles: Ja ?

Leone: Verder ben je niet geraakt. Toen, als je het je nog herinnert, ben ik mijn balpen kwijtgeraakt, en jij je

zelfbeheersing. We eindigden op de grond. Therese was naar de kapper. Als jij niet zo gemeen was, zou ze vaker naar de kapper kunnen.

Charles: Hou je mond. Maak die brief af. " Ik zou prijs stellen op uw raad. Misschien zou u me informatie kunnen geven over de premies die aan de aandelen gekoppeld zijn. Hoogachtend". En stuur deze papierwinkel naar de bank en klasseer de hele rotzooi. En hoe zit het met dat artikel over mijn onderzoek dat ik naar 'The Lancet' moest sturen. Het moet binnen zijn voor dinsdag.

Leone: Ik ben vroeg opgestaan en heb het vanmorgen getikt.

Charles: En hoe zit het met de bibliografie ?

Leone: Heb ik gisteravond gedaan terwijl jij en Therese naar het toneel waren.

Charles: Je bent lief.

Leone: Nu betuttel jij me ook al. Maak jezelf niks wijs. Ik ben een vrouw, berekend en roofzuchtig. Ik ben vroeg opgestaan en heb jouw vervelende statistieken uitgetikt. Ik kon niet slapen omdat ik een leeg gevoel had. Ik heb het nog altijd.

Charles: Eet iets.

Leone: Ik wil niet eten. Ik zei dat ik een leeg gevoel had. Plaag me niet.

Charles: We hebben geen tijd nu.

Leone: Een week is een hele tijd.

Charles: Hier niet.

Leone: We hebben het hier al gedaan.

Charles: Nu niet; dinsdag zijn we de hele dag alleen. Dinsdag in het buitenhuis.

Leone: En kunnen we de nacht ook blijven ?

Charles: Nee, ik heb 's morgens een afspraak.

Leone: Niet voor elf uur.

Charles: Maar we hebben toch de hele dag.

Leone: Ik wil met je slapen, en ik bedoel slapen. Ik wil 's avonds naar bed en weten dat je er 's morgens nog bent. Als ik dat eens 'n keertje mocht meemaken, dan zou het later makkelijker zijn om me in te